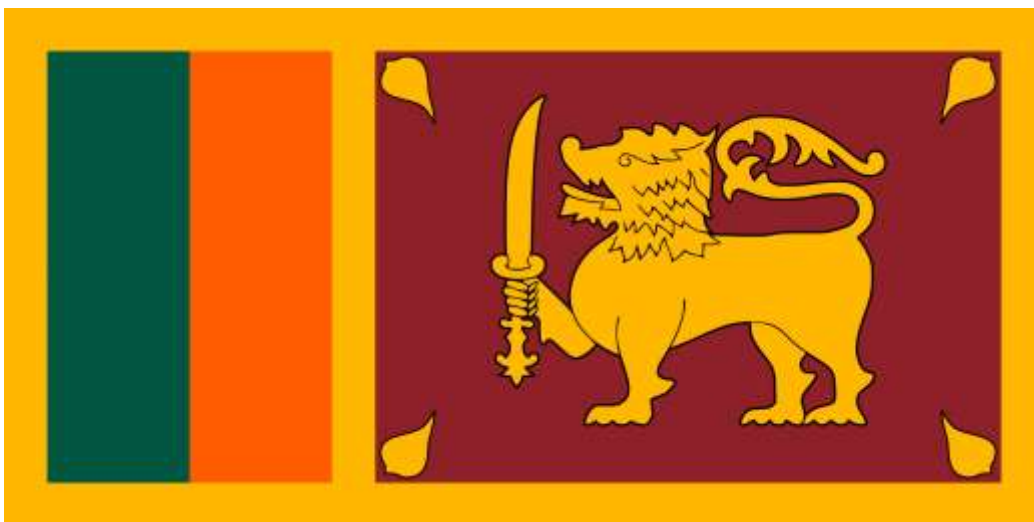

โอกาสการค้าและการลงทุนของไทยใน สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา

1. ข้อมูลทั่วไปทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง

ศรีลังกาตั้งอยู่ทางตอนเหนือของมหาสมุทรอินเดีย ไม่มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน พรมแดนทางน้ำทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับประเทศอินเดีย โดยห่างจากอินเดียประมาณ 80 กิโลเมตร มีอ่าวแมนนาร์ (Gulf of Mannar) และช่องแคบพาร์ค (Palk Strait) ขึ้นพรมแดนระหว่างทั้งสองประเทศ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้มีพรมแดนทางน้ำติดกับประเทศมัลดีฟส์ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับอ่าวเบงกอล (Bay of Bengal)

พื้นที่

มีพื้นที่ 65,610 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1 ใน 8 ของพื้นที่ประเทศไทย เป็นพื้นดิน 64,630 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่น้ำ 980 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

ศรีลังกามีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นเกาะ พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศที่ราบสลับภูเขา และมีที่ราบชายฝั่ง โดยมีทะเลล้อมรอบทุกทิศทาง ทางตอนกลางเต็มไปด้วยภูเขาและป่าไม้ ทางตอนใต้มีลักษณะเป็นเนินเขาและภูเขา ซึ่งมีแม่น้ำสายสำคัญที่หล่อเลี้ยงประเทศศรีลังกา คือ แม่น้ำมหาเวลิ - คงคา (Mahaveli Ganga) ความยาวประมาณ 250 กิโลเมตร ส่วนทางตอนใต้มีแม่น้ำสายสำคัญหล่อเลี้ยงประเทศ ได้แก่ แม่น้ำเกลานิกงคา (Kelani Ganga) จึงเหมาะแก่การเกษตรกรรมของประชากรภายในประเทศ

ลักษณะภูมิอากาศ

ศรีลังกามีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน ในช่วงมรสุมจะมีฝนตกชุกโดยสามารถแบ่งช่วงมรสุมออกเป็น 2 ช่วง ประกอบด้วย

1. ตุลาคม - มกราคม มีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ฝนตกในภาคตะวันตก ภาคใต้ และภาคกลางของประเทศ
2. พฤษภาคม - สิงหาคม มีมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ฝนตกในภาคเหนือและตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ

ประชากร

2.12 ล้านคน ประกอบด้วยชาวสิงหล ร้อยละ 74 ชาวทมิฬ ร้อยละ 18 ชาวมุสลิม ร้อยละ 7 และอื่นๆ ร้อยละ 1

ศาสนา

พุทธศาสนา ร้อยละ 70 ฮินดู ร้อยละ 7 อิสลาม ร้อยละ 7 คริสเตียน ร้อยละ 6 และอื่นๆ ร้อยละ 10

โครงสร้างอายุประชากร

ประชากรช่วงอายุระหว่าง 0-14 ปี คิดเป็นร้อยละ	24.8
ประชากรช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ	15.1
ประชากรช่วงอายุระหว่าง 25-54 ปี คิดเป็นร้อยละ	9.3
ประชากรที่มีอายุมากกว่า 65 ปี คิดเป็นร้อยละ	8.4

กำลังแรงงาน 18.194 ล้านคน

อัตราการเกิด 16.64 คนต่อประชากร 1,000 คน

โครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง

ศรีลังกาเป็นเกาะที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่มีที่ตั้งที่มีศักยภาพของการเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งทั้งทางน้ำและทางอากาศ การดำเนินนโยบายแห่งชาติของรัฐบาลประการแรกให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกโครงการพื้นฐานด้านการขนส่งและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ประการที่สองให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและรวดเร็วในการขนส่ง อย่างไรก็ตามสามารถจำแนกประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญๆ ได้ดังนี้

ท่าเรือ

ศรีลังกา มีท่าเรือที่สำคัญๆ ทั้งหมด 6 แห่ง คือ โคลัมโบ (Columbo) แฮมแบนโททา (Hambantota) เกล (Galle) ทรินโมมาลี (Trincomalee) คันคาสันธูไร (Kankasanthurai) โอลูวิล (Olivil) การพัฒนาโครงการพื้นฐานด้านท่าเรือ เป็นส่วนที่รัฐบาลศรีลังกาให้ความสำคัญสูงสุด หากท่าเรือทุกแห่งดังกล่าวเสร็จสมบูรณ์จะเพิ่มศักยภาพในการขนส่งสินค้าสูงถึง 4.5 ล้านตันต่อปี

สนามบิน

ศรีลังกา มีสนามบินนานาชาติทั้งหมด 1 แห่ง คือสนามบินนานาชาติบันนารายไนเยเก (Bandadrannaike International Airport) โดยสามารถรองรับผู้โดยสารได้สูงถึง 4.5 ล้านคนต่อปี และสนามบินภายในประเทศทั้งหมด 12 แห่ง อย่างไรก็ตามมีการสร้างสนามบินนานาชาติแห่งใหม่เพิ่มอีก 1 แห่ง คือ สนามบินนานาชาติมัตตาลามีรันเวย์ยาวถึง 4 กิโลเมตร โดยสัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนต่อภาคอุตสาหกรรมการบิน สัดส่วนสูงกว่าการลงทุนจากภาครัฐบาล

ทางรถไฟ

ศรีลังการะบบรางรถไฟที่มีระยะทางรวมกัน 1,447 กิโลเมตร โดยสถานีรถไฟหลักๆ 172 สถานี และสถานีย่อยอีก 162 สถานี แต่ระบบการบริการและการเชื่อมโยงยังไม่ดีมากนักจึงไม่เป็นที่นิยมจากผู้ใช้บริการ รวมทั้งการขนส่งสินค้ากล่าวคือ โดยปกติการบริการรถไฟในแต่ละวันจะมีการยกเลิกการเดินทางร้อยละ 7-8 อีกทั้งยังมีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นที่เดินทางตรงเวลา และความเฉลี่ยของรถไฟอยู่ที่ 35-40 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

การบริการโดยรถโดยสารสาธารณะ ปัจจุบันมีรถโดยสารสาธารณะของศรีลังกามีทั้งหมด 22,500 คัน แบ่งออกเป็นรถโดยสารของรัฐบาล 5,000 คัน และของเอกชน 17,500 คัน ภายใต้การควบคุมของหน่วยงาน Sri Lanka Transport Board (SLTB)

พลังงานไฟฟ้า

สามารถผลิตไฟฟ้าได้ประมาณ 11.52 พันล้านกิโลวัตต์ โดยมีความต้องการใช้ประมาณ 10.00 พันล้านกิโลวัตต์

ระบบโทรคมนาคม

- มีการใช้โทรศัพท์พื้นฐาน 2.832 ล้านหมายเลข
- มีการใช้โทรศัพท์มือถือ 19.336 ล้านหมายเลข
- การเข้าถึงการใช้บริการอินเทอร์เน็ตทั้งหมด 1.777 ล้านคน

ทรัพยากรธรรมชาติ

ศรีลังกามีทรัพยากรธรรมชาติจำพวกเหมืองแร่ พลังงาน และป่าที่อุดมสมบูรณ์ โดยทรัพยากรธรรมชาติจำพวกสินแร่ประกอบด้วย หินปูน แร่กราไฟท์ ทราาย แร่ อัญมณี และฟอสเฟต นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2555 ยังมีการค้นพบแหล่งพลังงานสำรองภายในประเทศแถบช่องแคบปาร์คในอ่าวแมนนาร์ โดยคาดการณ์ว่าจะมีน้ำมันดิบสำรองประมาณ 1 ล้านบาร์เรล อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรธรรมชาติประเภทป่าไม้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยลดลงจากในปี พ.ศ. 2548 ที่มีพื้นที่ป่าประมาณ 19,330 ตรารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของพื้นที่ประเทศ โดยปริมาณพื้นที่ป่าที่ลดลงประกอบกับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เพิ่มขึ้นมีแนวโน้มทำให้ศรีลังกาเป็นอีกหนึ่งประเทศที่ต้องเผชิญกับความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรธรรมชาติ อันมีส่วนทำให้เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2555

เมืองหลวง กรุงโคลัมโบ (Colombo)

เมืองสำคัญ

- เมืองแฮมแบนโทตา (Hambotota) เป็นเมืองท่าสำคัญทางเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์
- เมืองแคนดี้ (Kandy) ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่า และมีความสำคัญทางพระพุทธศาสนาโดยมีพระบรมสารีริกธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) และต้นพระศรีมหาโพธิ์
- เมืองรัตนปุระ (Ratanapura) เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงด้านการเป็นแหล่งอัญมณีและเครื่องประดับของศรีลังกา

สถานที่ท่องเที่ยว

ศรีลังกามีความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์วิทยาการ การท่องเที่ยวในเชิง พุทธศาสนา ซึ่งเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวไทยให้ไปศรีลังกา

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย

สถาปนาความสัมพันธ์ระดับอัครราชทูต	20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498
สถาปนาความสัมพันธ์ระดับเอกอัครราชทูต	27 ธันวาคม พ.ศ. 2504

การแบ่งเขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครอง 9 จังหวัด 25 เขตการปกครองท้องถิ่น

Central Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Kandy
Eastern Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Trincomalee
North Central Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Anuradhapura
Northern Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Jaffna
North Western Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Kurunegala
Western Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Colombo
Southern Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Galle
Sabaragamuwa Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Ratnapura
Uva Province	เมืองศูนย์กลางคือ	Badulla

2. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูงนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 จนถึงปัจจุบันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6.0 ยกเว้นในช่วงปี พ.ศ.2552 ที่เกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศทำให้มีอัตราการเจริญเติบโตเพียงร้อยละ 3.5

ทั้งนี้ นับตั้งแต่การสิ้นสุดสงครามกลางเมือง ทำให้รัฐบาลมีแนวทางในการพัฒนาประเทศ และสามารถใช้อำนาจในการปกครองประเทศได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นจึงมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ฉบับที่ 2 ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2558 ภายใต้นโยบายหลัก “The emerging wonder of Asia–The Development policy framework of government” เน้นทางด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยศรีลังกามีศักยภาพของการเป็นศูนย์กลางทางการค้าระหว่างตะวันออกกับตะวันตก

ระบบเศรษฐกิจ ทุนนิยม

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาคเกษตรกรรมร้อยละ 11.0

ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 31.5

ภาคบริการร้อยละ 57.5

พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ

ศรีลังกาประสบผลสำเร็จอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ หลังปี 2552 มีการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ประกอบด้วย ไฟฟ้า ท่าเรือ สนามบิน การประปาและชลประทาน ถนนและการขนส่ง การส่งเสริมเกษตรกรรมและผู้ประกอบการภายในประเทศ ส่งเสริมความแข็งแกร่งแก่การบริการ สาธารณะและกิจการของรัฐบาล รวมทั้งสนับสนุนเอกชนและผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเน้นพัฒนาชนบทเป็นหลักสำคัญ

ปัจจุบันศรีลังกาเข้าสู่ยุคแห่งการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ (Economic Liberalization) ด้วยการเน้นการส่งเสริมการลงทุน มีการก่อตั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจโคลัมโบ (Greater Colombo Economic Commission: GCEC) ในปี พ.ศ. 2535 ปัจจุบันเป็นคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) มีการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการลงทุนและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุน ตลอดจนการแปรรูปโครงสร้างทางการคลัง (Fiscal Reform) และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatization)

อุตสาหกรรมหลัก

ยางพาราแปรรูป ชา มะพร้าว ยาสูบ กิจกรรมโทรคมนาคม การประกันภัย การธนาคาร การท่องเที่ยว การขนส่งทางน้ำ ผ้า ปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมน้ำมัน เทคโนโลยีสารสนเทศ การก่อสร้าง ระบบการเงิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและนโยบายที่สำคัญ

การพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ช่วง โดยในช่วงแรกบทบาทของรัฐบาลในการชี้นำอุตสาหกรรมของประเทศ ภายใต้ นโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมแบบการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้า ต่อมาได้ดำเนินนโยบายที่เอกชนมีบทบาทต่อกระบวนการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจมากขึ้น นำไปสู่รูปแบบการผลิตภายใต้ นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออก และเน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เป็นสองเท่าด้วยการเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่งผลให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีสัดส่วนของภาคการเกษตรร้อยละ 11 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 31.5 ภาคบริการร้อยละ 57.5 โดยการขยายตัวภาคการเกษตรมีส่วนสำคัญในการถ่วงดุลความแตกต่างและลดช่องว่างระหว่างเขตเมืองและชนบท

ศรีลังกาได้ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ มีการส่งเสริมการเปิดการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) กับประเทศอินเดียและปากีสถาน ตลอดจนงานข้อตกลงการค้าเสรีระดับภูมิภาคโดยเฉพาะกรอบเขตการค้าเสรีเอเชียใต้ (South Asian Free Trade Agreement : SAFTA) รวมทั้งความริเริ่มอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative Multi-Sectorial Technical

and Economic Cooperation : BIMSTEC) โดยจะส่งผลให้ศรีลังกาได้รับประโยชน์ในด้านการส่งออก การลงทุน รวมทั้งการพัฒนาและการถ่ายทอดทางเทคโนโลยี

ทิศทางการพัฒนาประเทศศรีลังกาสามารถแบ่งประเด็นที่สำคัญๆ ได้ดังนี้

ด้านการส่งเสริมภาคเอกชน

ปัจจุบันการลงทุนของภาคเอกชนมีสัดส่วนร้อยละ 15-17 ของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Gross Domestic Product: GDP) และตั้งเป้าหมายเพิ่มภาคเอกชนลงทุนในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 22 ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2559

ด้านการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI)

ที่ผ่านมา FDI ในศรีลังกายังมีสัดส่วนที่น้อย โดยอยู่ระหว่าง 15-17 ของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Gross Domestic Product: GDP) ซึ่งศรีลังกามีนโยบายส่งเสริมการลงทุนในสาขาการท่องเที่ยว การพัฒนาเมือง เทคโนโลยี เวชภัณฑ์ และพลังงานหมุนเวียน

ด้านการปฏิรูปเพื่อการลงทุน

รัฐบาลมีนโยบายในการลงทุนเพื่อลดช่องว่างด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระหว่างศรีลังกากับประเทศเพื่อนบ้านให้ความสำคัญในการลงทุนในหลากหลายสาขา ได้แก่ การคมนาคม พลังงาน การประปา สาธารณสุข และการชลประทาน รวมทั้งด้านพลังงานและสร้างท่าเรือ อันเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของการลงทุน

ด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการและการลงทุนที่ยั่งยืน

เน้นการปรับปรุงและการลงทุนด้านการประปา การชลประทาน และการไฟฟ้าเพื่อให้การบริการมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจต่อการลงทุนในสาขาดังกล่าว

ด้านการส่งเสริมด้านตลาดเงินและตลาดทุน

ภาคการเงินมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาภาคการเงินและการธนาคาร ตลอดจนมีแนวนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมต่อการสร้างความเข้มแข็งทางการเงิน การธนาคาร การประกันภัยและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันได้มีการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ให้มีการเจริญเติบโต เพื่อสร้างโอกาสแก่นักลงทุน โดยปัจจุบันมีตลาดหลักทรัพย์โคลัมโบ (Colombo Stock Exchange : CSE) เป็นตลาดหลักทรัพย์ที่สำคัญมีมูลค่า 2.2 ล้านล้านรูปีศรีลังกา

ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติกับความมั่งคั่งของประเทศ

ภาคการเกษตร

ภาคการเกษตรมีส่วนทางเศรษฐกิจเป็นร้อยละ 13 ของ GDP มีการจ้างงานร้อยละ 33 ของกำลังแรงงาน โดยรัฐบาลให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อรองรับแนวโน้มของวิกฤตการณ์อาหารโลก ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรส่วนใหญ่ ได้แก่ ข้าว มะพร้าว ยางพารา และชา ซึ่งรัฐบาลมีทิศทางการดำเนินนโยบายทางการเกษตรที่สำคัญดังนี้

- สร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับประชาชน
- ยกระดับและเสริมสร้างความมั่นคงทางรายได้แก่เกษตรกร
- เป็นหลักประกันทางราคาสำหรับสินค้าเกษตร
- ไม่แทรกแซงตลาดทั้งภายในศรีลังกาและตลาดระหว่างประเทศ
- สนับสนุนเทคนิคการจกการฟาร์มให้มีประสิทธิภาพ
- การใช้เมล็ดพันธุ์พืชให้ได้ผลผลิตที่สูงและปรับปรุงระบบการจัดการน้ำ

การประมงและทรัพยากรทางน้ำ

ศรีลังกามีศักยภาพทางด้านการประมงทั้งน่านน้ำภายในและทางทะเล โดยสัดส่วนการประมง คิดเป็นร้อยละ 1.2 ของ GDP และมีประชากรที่อยู่ในภาคการประมงมากถึง 650,000 คน อย่างไรก็ตาม ความท้าทายของศรีลังกา คือ การลดลงอย่างต่อเนื่องของสินค้าด้านการประมง เนื่องจากข้อกำหนดทางด้านเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone) รวมทั้งเทคโนโลยีทางการประมงยังคงไม่ได้รับการพัฒนา รัฐบาลพยายาม ส่งเสริมการทำประมงน้ำลึก รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ภาคการประมง

อุตสาหกรรมการปศุสัตว์

การปศุสัตว์เป็นสาขาที่สำคัญในอนาคต ปัจจุบัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1 ของ GDP โดยในอนาคตมีแนวทางในการเพิ่มผลผลิตทางด้านปศุสัตว์ให้มากขึ้น

การชลประทาน

การชลประทานมีส่วนสำคัญในการหล่อเลี้ยงภาคการเกษตร โดยมีทิศทางแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้

- การพัฒนาแหล่งน้ำด้วยการขับเคลื่อนโครงการลงทุนขนาดใหญ่ (Mega Project)
- ฟื้นฟูและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการชลประทานให้ทันสมัย
- การลงทุนด้านการชลประทาน

ในระหว่างปี พ.ศ. 2553-2563 มีความต้องการลงทุนทางด้านการชลประทาน 277.5 พันล้านบาทศรีลังกา โดยคาดว่าแหล่งที่มาของเงินลงทุน 186.7 พันล้านบาทศรีลังกา จะเป็นแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ

การสร้างเสริมความเข้มแข็งขององค์กรวิสาหกิจ

ด้านการไฟฟ้า

วางเป้าหมายให้ประชาชนทั่วประเทศสามารถเข้าถึงการบริการทางด้านไฟฟ้าในปี พ.ศ. 2555 และให้บริการไฟฟ้ามีความเพียงพอต่อความต้องการในปี พ.ศ. 2563 โดยทิศทางยุทธศาสตร์ของการดำเนินนโยบายที่สำคัญดังต่อไปนี้

- ด้านการผลิตกระแสไฟฟ้า ปัจจุบันมีการผลิตกระแสไฟฟ้าจากน้ำมันดิบที่มีต้นทุนในการผลิตสูง ในอนาคตจะให้ความสำคัญกับพลังงานน้ำและพลังงานถ่านหิน
- ด้านการจ่ายกระแสไฟฟ้า ให้ความสำคัญกับการขยายสายส่งไฟฟ้า การสร้างโรงงานไฟฟ้าขนาดใหญ่ รวมทั้งคุณภาพของการจ่ายไฟฟ้า
- ด้านการเพิ่มจำนวนการใช้ไฟฟ้าในเขตพื้นที่ห่างไกลตัวเมือง รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพให้ได้มาตรฐาน
- ด้านการพัฒนาพลังงานหมุนเวียน ในปี พ.ศ.2563 มีเป้าหมายในการใช้พลังงานสะอาดร้อยละ 20 ของการผลิตไฟฟ้าภายในประเทศ

ด้านการโทรคมนาคม

การติดต่อสื่อสารต้องการเทคโนโลยีทางด้านโทรคมนาคมที่ทันสมัย รัฐบาลมีแนวทางการลงทุนทางด้านโทรคมนาคม เพื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ โดยมียุทธศาสตร์และนโยบายที่สำคัญดังนี้

- ส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลโดยรัฐบาลมีนโยบายให้มีอินเทอร์เน็ตของรัฐบาล (Government Net)
- ส่งเสริมให้ภาคเอกชนยกระดับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- ยกระดับระบบกิจการโทรคมนาคม โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านดาวเทียม
- ส่งเสริมอุตสาหกรรมโทรคมนาคม ด้วยการกำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งการสร้าง

Telecommunication Service Parks

ด้านการประปา

การเข้าถึงบริการด้านการประปาอย่างถูกสุขอนามัย เป็นสิ่งที่สามารถชี้วัดถึงความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ และที่สำคัญเป็นตัวชี้วัดหนึ่งของ MDGs ดังนั้น จึงมียุทธศาสตร์และนโยบายพัฒนาการประปาและระบบระบายน้ำ โดยสามารถสรุปสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- ยุทธศาสตร์ระยะยาวด้านการประปาและการระบายน้ำในเมืองใหญ่ เช่น แคนดิ แสมแบนโททา เป็นต้น ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับการประปาและการระบายน้ำต้องสามารถรองรับความต้องการของประชาชนได้ในอนาคต นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2563 จะต้องมีศูนย์กลางของระบบระบายน้ำเสียของเมืองขนาดใหญ่อันเป็นการสร้างความเชื่อมั่นด้านการพัฒนาต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ภาคอุตสาหกรรม

ศรีลังกามีขนาดภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นประมาณร้อยละ 30 ของ GDP มีการจ้างงานร้อยละ 25 ของกำลังแรงงานทั้งหมด โดยยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในปี พ.ศ.2563 กำหนดให้ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนที่มีมูลค่าสูงสุด มีฐานความรู้ขั้นสูง หลากหลายสาขา และสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้

สาระสำคัญของการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่

- การลงทุนในภาคการผลิต จากสถิติ FDI ที่ผ่านมา คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สามารถดึงดูดการลงทุน FDI ได้ 601 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นอกจากนั้นได้มีการกำหนดเป้าหมายของ FDI ในปี พ.ศ.2563 ให้มีมูลค่า 15 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี พร้อมออก มาตรการลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ อำนวยความสะดวกสำหรับผู้ประกอบการในการก่อตั้งความร่วมมือภาครัฐ-เอกชน (Public-Private Partnership : PPP) เป็นต้น

- การสร้างความสมดุลทางด้านการพัฒนาระหว่างภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการบูรณะ และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ที่มีระดับการพัฒนาน้อย รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายระบบโทรคมนาคม การบำรุงรักษาทางหลวง และการอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคม นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตส่งเสริมการลงทุนของ BOI ทั้งหมด 12 เขต

- สาขาการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญประกอบด้วยสิ่งทอ เทคโนโลยีสารสนเทศ /Business Process Outsourcing อัญมณีและเครื่องประดับ ยางพารา ฆ่า เครื่องไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เวชภัณฑ์ และเหมืองแร่

การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง

- ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานในช่วงระยะเวลา 10 ปี ของ พ.ศ. 2554-2563 มูลค่า 3.226 ล้านรูปีศรีลังกา โดยเพิ่มขึ้นจากช่วงเวลา 10 ปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 98

- ส่งเสริมภาคเอกชนในการลงทุนในรูปแบบ PPP
- ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ
- สร้างทางรถไฟรางคู่ เพื่อส่งเสริมการค้าและเชื่อมโยงเมืองที่สำคัญๆของประเทศ รวมทั้งสร้างทางรถไฟเชื่อมระหว่างเมือง Talaimannar กับทางตอนใต้ของอินเดีย
- ส่งเสริมให้ท่าเรือโคลัมโบและแฮมแบนโททา เป็นศูนย์กลางเดินเรือจากทั่วทุกภูมิภาค
- พัฒนาสนามบินนานาชาติบันนารายไนยกให้ได้มาตรฐานสากล

ระบบการศึกษา

- ส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนทุกคนต้องจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- เด็กและเยาวชนจะต้องมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ มีความเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การยอมรับความเสี่ยง และมีทักษะในการควบคุมการเปลี่ยนแปลง
- การใช้เทคโนโลยีในกระบวนการศึกษาเรียนรู้

การสาธารณสุข

ปัจจุบันประชากรศรีลังกาที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 11 มีการคาดการณ์ว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 16 และ 29 ในปี พ.ศ. 2563 และ 2593 ตามลำดับ นโยบายด้านการสาธารณสุขประกอบด้วย

- การดำเนินนโยบายส่งเสริมการสาธารณสุขที่ดี โดยการให้ผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางให้บริการที่ทันสมัย และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริการด้านการสาธารณสุข
- ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยทางการแพทย์สาธารณสุข
- ปรับปรุงระบบสาธารณสุขเคลื่อนที่
- สร้างโรงพยาบาลพิเศษสำหรับผู้สูงอายุ
- ส่งเสริมการท่องเที่ยว (Medical Tourism)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับศรีลังกา

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับศรีลังกามีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการในวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 โดยการสถาปนาความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ระดับอัครราชทูต จนกระทั่งมีการยกระดับความสัมพันธ์สู่ระดับเอกอัครราชทูตในวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2504 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับศรีลังกาเป็นไปอย่างราบรื่นและใกล้ชิด ประกอบกับทั้งสองประเทศมีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จึงส่งผลให้สองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีในทุกๆ ระดับตั้งแต่ผู้นำรัฐบาลที่ปกครองประเทศจนถึงระหว่างประชาชนด้วยกัน

4. การค้าระหว่างไทยและศรีลังกา

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับศรีลังกา ความสัมพันธ์ที่เป็นรูปธรรมในระดับรัฐบาล มีคณะทวิภาคีร่วมระหว่างทั้งสองฝ่าย รวมทั้งข้อตกลงทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศที่เรียกว่า Preferential Trade Arrangement (PTA) ส่วนการค้าระหว่างทั้งสองประเทศมี มูลค่าการค้าอยู่ที่ระดับประมาณ 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มากกว่า 6-7 ปีแล้ว และที่ผ่านมา ไทยได้เปรียบดุลการค้า มาโดยตลอด ในปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่าการค้าระหว่างทั้งสองประเทศคิดเป็น 488.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยได้เปรียบดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 38 0.02 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าการส่งออกของไทยไปศรีลังกาคิดเป็น 4 34.04 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้ามีมูลค่าเพียง 54.02 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าสำคัญที่ไทยส่งออกไปยังศรีลังกา ๑๐ อันดับแรก ได้แก่

ที่	สินค้า	มูลค่า (ล้าน USD)	ขยายตัว (%)	สัดส่วน
๑	ผ้าฝ้าย	๔๙.๐	-๗.๐๙	๑๑.๓๐
๒	ปลาแห้ง	๔๔.๔	๑๒.๘๒	๑๐.๒๔
๓	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	๒๘.๗	-๒๙.๓๔	๖.๖๒
๔	น้ำตาลทราย	๒๘.๓	-๔๕.๘๙	๖.๕๓
๕	เม็ดพลาสติก	๒๑.๙	๑๕.๔๙	๕.๐๕
๖	ยางพารา	๒๐.๔	-๘.๗๗	๔.๖๙
๗	เคมีภัณฑ์	๒๐.๑	-๑๔.๑๐	๔.๖๔
๘	เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	๒๐.๐	๖๕.๔๘	๔.๖๑
๙	กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑๕.๔	๓๔.๖๗	๓.๕๔
๑๐	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	๑๔.๑	-๕.๗๔	๓.๒๖
รวม ๑๐ รายการ		๒๖๒.๕	-๙.๐๐	๖๐.๔๗
อื่นๆ		๑๗๑.๖	๔.๗๖	๓๙.๕๓
รวมทั้งสิ้น		๔๓๔.๐	-๔.๐๒	๑๐๐.๐๐

สินค้าสำคัญที่ไทยนำเข้าจากศรีลังกา ๑๐ อันดับแรก ได้แก่

ที่	สินค้า	มูลค่า (ล้าน USD)	ขยายตัว (%)	สัดส่วน
๑	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	๒๓.๘	-๑๒.๖๑	๔๔.๑๑
๒	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	๗.๓	๑๙.๑๘	๑๓.๕๐
๓	เสื้อผ้าสำเร็จรูป	๖.๔	๗.๑๓	๑๑.๘๓
๔	เครื่องประดับอัญมณี	๒.๒	-๑๙.๒๑	๔.๑๖
๕	ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ	๒.๑	๓๙.๑๕	๓.๘๙
๖	เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	๑.๗	๑๕.๐๗	๓.๑๐
๗	กาแฟ ชา เครื่องเทศ	๑.๔	๖.๘๔	๒.๖๗
๘	เคมีภัณฑ์	๑.๔	-๒.๐๘	๒.๖๔
๙	ผ้าผืน	๑.๑	-๕๑.๔๗	๒.๐๔
๑๐	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	๑.๑	-๓๓.๒๑	๑.๙๖
	รวม ๑๐ รายการ	๔๕.๖	-๖.๑๗	๘๙.๙๐
	อื่นๆ	๔.๙	-๑๘.๕๖	๑๐.๑๐
	รวมทั้งสิ้น	๕๐.๖	-๗.๕๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

มาตรการทางด้านภาษี

ภาษีมีความสำคัญต่อการดำเนินนโยบายทางการค้า และมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ปัจจุบันศรีลังกามีโครงสร้างทางภาษีศุลกากรที่ไม่ซับซ้อนมากนัก อีกทั้งยังมีการปรับโครงสร้างทางภาษีให้มีความซับซ้อนน้อยลง แต่ยังคงดำเนินมาตรการภาษีเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมและภาคการผลิตภายในประเทศ

มาตรการภาษีนำเข้า

การเก็บภาษีนำเข้ามีเป้าหมายสำคัญต่อการเป็นแหล่งรายได้ของรัฐบาล ตลอดจนปกป้องอุตสาหกรรมภาคการผลิตสินค้าภายในประเทศ โดย ในปัจจุบัน อัตราภาษีโดยเฉลี่ยของสินค้าอุตสาหกรรม (non-agriculture goods) ของศรีลังกามีอัตรภาษีนำเข้าอยู่ที่ร้อยละ 8.3 ปัจจุบันศรีลังกาแบ่งการจัดเก็บภาษีออกเป็น 5 อัตราประกอบด้วย

- อัตราที่ปลอดภาษีในสินค้าจำพวก สิ่งทอ ยา อุปกรณ์การแพทย์
- อัตราภาษีร้อยละ 2.5 ในสินค้าจำพวกวัตถุดิบ
- อัตราภาษีร้อยละ 6 ในสินค้ากึ่งวัตถุดิบ
- อัตราภาษีร้อยละ 15 ในสินค้าชั้นกลาง
- อัตราภาษีร้อยละ 28 โดยสินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าสำเร็จรูป

นอกจากนี้ยังมีการระบุชนิดสินค้าเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินนโยบายปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยเฉพาะสินค้าจำพวกรองเท้า เซรามิก และสินค้าเกษตร อย่างไรก็ตาม ศรีลังกายังมีการกำหนดสินค้าที่ห้ามส่งออก ประกอบด้วยสินค้าจำพวกของเก่า หนังสือหายาก วัตถุดิบทางมนุษยวิทยา ตลอดจนสัตว์ป่า ส่วนสินค้าการส่งออกที่ต้องมีใบอนุญาต (License Control) เช่น ไม้และท่อนซุง ไม้สัก

มาตรการที่มีใช้ภาษี

การจำกัดโควตาการนำเข้า

การจำกัดโควตาการนำเข้าหรือปริมาณการนำเข้าสินค้าจากภายนอกประเทศรัฐบาลศรีลังกาได้ให้เหตุผลด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม ศีลธรรม และความมั่นคงของประเทศ โดยหากฝ่าฝืนจะถูกปรับหรือทำการยึดสินค้า เช่น อารูทางการแพทย์ อารูอันตราย ยาเสพติด เป็นต้น

การกำหนดโดยให้มีมาตรฐานการนำเข้าสินค้า

ศรีลังกากำหนดให้มีใบอนุญาตนำเข้าในประเภทสินค้านำเข้าที่เกี่ยวกับ สุขภาพ สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศและเพื่อควบคุมปริมาณและราคาสินค้าภายในประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินมาตรการจำกัดการนำเข้าสินค้า โดยใช้เครื่องมือด้านมาตรฐานและใบรับรองสินค้าเป็นใบจำกัดการนำเข้าสินค้า

5. การลงทุน

หลังจากสิ้นสุดสงครามกลางเมืองเมื่อปี 2552 การเมืองศรีลังกาค่อนข้างมีเสถียรภาพ เศรษฐกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี รายได้ต่อหัวของประชากรปี 2558 ประมาณ 3,820 เหรียญสหรัฐ รัฐบาลตั้งเป้าเพิ่มขึ้นเป็น 4,000 เหรียญสหรัฐในปี 2559 และ 7,000 เหรียญสหรัฐ ในปี 2563 การลงทุนผลิตสินค้าในศรีลังกา จะสามารถส่งออกโดยใช้สิทธิพิเศษ (GSP) ของศรีลังกาไปประเทศที่สาม เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรปได้ นอกจากนี้ศรีลังกายังมีความตกลงทางการค้า Free Trade Agreement กับอินเดียและปากีสถานด้วย ปัจจุบัน ศรีลังกาดึงดูดความสนใจจากนักลงทุน จีน อินเดีย รวมทั้งประเทศในอาเซียน เนื่องจากเป็นแหล่งวัตถุดิบของสินค้าเกษตร เช่น ชา ยาง มะพร้าว เครื่องเทศ เป็นต้น มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าประเทศไทย คนศรีลังกาใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ที่ตั้งทางยุทธศาสตร์เป็นประตูสู่เอเชียใต้ และโคลัมโบเป็นเมืองท่าสำคัญ เชื่อมตะวันตกกับตะวันออก รัฐบาลออกกฎหมายการลงทุนที่เอื้อสิทธิประโยชน์ให้นักลงทุนต่างชาติสูง เช่น ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตั้งแต่ 4 ถึง 12 ปี ให้เช่าที่ดินถึง 99 ปี เป็นต้น

รัฐบาลศรีลังกามีนโยบายส่งเสริมการลงทุนเน้นสาขาประมง อุตสาหกรรมการผลิต เทคโนโลยีข้อมูล ข่าวสาร พลังงาน การท่องเที่ยว ประกอบกับรัฐบาลมีโครงการลงทุนด้าน Road Network Port Telecommunications และ Industrial Development ที่น่าจะเพิ่มแรงดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ ทั้งนี้ มูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ในศรีลังกามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การลงทุนของไทยในศรีลังกา

ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในศรีลังกาไม่มากนัก ประมาณ 386 ล้านบาท เนื่องจากเกิดปัญหาสงครามกลางเมืองมานานกว่า 30 ปี โดยศรีลังกาเป็นประเทศที่ศึกษาภาพทางการผลิต ทั้งแรงงานราคาถูก สามารถขยาย

ตลาดการค้าเข้าสู่ประเทศ ในแถบเอเชียใต้และตะวันออกกลาง รวมทั้งเป็นประเทศที่ได้สิทธิพิเศษทางด้านภาษี (Generalized System of Preferences: GSP)

ปัจจุบันกลุ่มธุรกิจไทยเข้าไปลงทุน ในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้า ได้แก่ บริษัท บิสคอฟฟ์แกมมาลังกา จำกัด และภาคบริการโรงแรมและรีสอร์ท ตั้งแต่ระดับ 4 ดาวขึ้นไป มีทั้งหมด 4 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มเซ็นทารา ดำเนินการ 3 โรงแรม เปิดให้บริการในปี 2556 จำนวน 2 โรงแรม (ระดับ 4 ดาว) ณ เมือง Pasikuda และ Bentota สำหรับอีก 1 โรงแรมอยู่ระหว่างการศึกษาคำโครงการ กลุ่มดุสิตธานี อยู่ระหว่างศึกษาแผนการลงทุน โรงแรมระดับ 4 ดาว ณ กรุงโคลัมโบ หรือเมือง Galle คาดว่าจะเริ่มลงทุนประมาณปี 2558-2559 และอยู่ระหว่างศึกษาการลงทุนในลักษณะ College Hotel / Dormitory ด้วย กลุ่มอมารี ได้รับสัญญาจ้างให้เป็นผู้บริหารโรงแรม ในศรีลังกา ภายใต้แบรนด์ OZO ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มแบรนด์ของโรงแรมอมารี ขณะนี้โรงแรมอยู่ระหว่างการปรับปรุง และกลุ่มไมเนอร์ อยู่ระหว่างการดำเนินการ 2 โรงแรม ณ เมือง Kulutara และเมือง Bentota เนื่องจากศรีลังกามีความต้องการลงทุนจากต่างชาติสูง ในด้านอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ธุรกิจเกษตร เนื่องจากมีความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นมาก จึงเป็นโอกาสดีสำหรับนักลงทุนไทย นอกจากนี้ ยังมีโอกาสลงทุนด้านสิ่งทอ อัญมณี เครื่องประดับ ซอฟต์แวร์ ยาง ยาและเวชภัณฑ์ บริการต่างๆ โรงแรม การจัดการโรงแรม และท่องเที่ยว

ข้อตกลงด้านการลงทุนกับไทย

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนศรีลังกา (Sri Lanka Board of Investment) ได้ให้การส่งเสริมการลงทุนในศรีลังกา โดยเน้นมาตรการในการลดหย่อนภาษีให้กับประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวม 38 ประเทศ ซึ่งไทยได้รับมาตรการส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวในศรีลังกา อีกทั้งยังมีสนธิสัญญาทวิภาคีด้านการลงทุนระหว่างทั้งสองประเทศ

มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุน

ยกเว้นภาษีสำหรับผู้ประกอบการต่างชาติเพื่อดึงดูดการลงทุน ประกอบด้วยภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Taxes) ภาษีศุลกากร (Custom Duty) ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Taxes) ค่าธรรมเนียมการพัฒนาท่าเรือและสนามบิน (Port and Airport Development Duty) โดยเงื่อนไขและระยะเวลาการยกเว้นภาษีขึ้นอยู่กับมูลค่าและประเภทของการประกอบการ

6. ร้านอาหารไทยในเมืองโคลัมโบ

ร้านอาหารไทยในเมืองโคลัมโบ มีทั้งหมด 8 ร้าน โดยมีร้านอาหารไทยจำนวน 4 ร้าน ที่ได้รับตราสัญลักษณ์ Thai Select

Thai Restaurants in Sri Lanka

1. Jack Tree

No.200, Park Road, Colombo 05
Telephone: +94 011 7620620
FAX: +94 117392183
E-mail: info@jacktree.com
Website : www.jacktree.com

Thai Select Certified: 2013 - 2016

2. Siam House

17, Melbourne Avenue,
Colombo 4.
Tel: 2 595944, 2 595966
Email : siam@sltnet.lk
Website: www.siamhouse.lk

Thai Select Certified: 2013 - 2016

3. Royal Thai

Cinnamon Lakeside Hotel
115, Sir Chittampalam A.Gardiner Mawatha,
Colombo 02, Sri Lanka
T : [+94 11 249 1945](tel:+94112491945) T: [+94 112 491 000](tel:+94112491000)
F: +94 112 544 211
Email : www.cinnamonhotels.com

Thai Select Certified: 2013 - 2016

4. Lemongrass

939 Sri Jayawardenepura Mawatha,
Sri Jayawardenepura Kotte, Sri Lanka
Phone:+94 77 735 5551

Thai Select Certified: 2013 - 2016

5. Tom Yum

Galle Road,
Colombo, Sri Lanka
Tel : +94 11259 4458

6. Sri Siam Authentic Thai

W A Silva Mawatha,
Colombo, Sri Lanka
Tel : +94 115 663377
Email : srisiamlk@gmail.com

7. Quick Thai

Kurunduwatta
Colombo 07, Sri Lanka
Tel : +94 11 3144 007

8. Kinnaree

Old Dutch Hospital Square
Chatham Street,
Colombo, Sri Lanka
Tel : +94 1123 20544

7. ผลการเดินทางเยือนศรีลังกาอย่างเป็นทางการของรองนายกรัฐมนตรี สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ ระหว่างวันที่ 8-12 มีนาคม 2559

ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องกันว่าควรเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างกันให้มากขึ้น โดยตั้งเป้าหมายให้บรรลุจำนวน 1.5 พันล้านเหรียญสหรัฐในอีก 5 ปีข้างหน้า รวมทั้งเสนอให้ทั้งสองฝ่ายจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ศรีลังกา ซึ่งฝ่ายศรีลังกาเห็นด้วยว่าจะเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมความร่วมมือทางการค้า นอกจากนี้ ภาคเอกชนไทย สนใจที่ลงทุนในสาขาต่างๆ ในศรีลังกา โดยเฉพาะการลงทุนที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศของศรีลังกา

ในด้านการท่องเที่ยว ศรีลังกาชื่นชมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยและประสงค์ที่จะ แลกเปลี่ยนและแบ่งปันความรู้ความเชี่ยวชาญกับไทย รวมทั้งประสงค์ให้การเยือนศรีลังกาของรองนายกรัฐมนตรี ในครั้งนี้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของศรีลังกา และให้สถานที่ท่องเที่ยวของศรีลังกา โดยเฉพาะสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงศาสนาได้เป็นที่รู้จักในหมู่คนไทย ทั้งนี้รองนายกรัฐมนตรีตั้งเป้าหมายว่าภาคเอกชนชั้นนำของไทยที่ เดินทางร่วมคณะ จะมีโอกาสได้สร้างปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชนฝ่ายศรีลังกา และก่อให้เกิดผลประโยชน์ที่เป็น รูปธรรมร่วมกัน

นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามความตกลง 3 ฉบับ ได้แก่

1. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการ
2. แผนปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวไทย-ศรีลังกา ระยะ 3 ปี (2559-2561)
3. จดหมายแสดงเจตจำนงว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรม

8. ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ สศค. ณ เมืองเจนไน

1) ศรีลังกาเป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากที่สุด ในเอเชียใต้ โดยคาดว่าในปี 2559 เศรษฐกิจของศรีลังกาจะมีอัตราการเจริญเติบโตประมาณร้อยละ 7.3 จึงมีความต้องการสินค้า บริการ และการลงทุนอีกเป็นจำนวนมาก

2) รัฐบาลไทยเร่งรัดการส่งออกเชิงรุก ในการผลักดันสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดศรีลังกา โดยการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อเปิด ช่องทางการค้าการลงทุนระหว่างกัน เนื่องจากศรีลังกาเป็นประเทศที่มีวัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติที่อุดม สมบูรณ์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการประมงที่ศรีลังกาเชิญชวนให้ไทยเข้าไปลงทุน ศรีลังกาเป็นประเทศที่เหมาะสม เป็นแหล่งวัตถุดิบของไทยที่จะนำมาผลิตเพื่อการส่งออกต่อไป

3) ศรีลังกาวางแผนพัฒนาสาธารณูปโภคหลายโครงการ จึงเป็นโอกาสดีสำหรับธุรกิจก่อสร้าง ออกแบบ ตกแต่ง รวมทั้งวัสดุก่อสร้างจากไทย

4) ภาคเอกชนศรีลังกาแสวงหาการลงทุนและร่วมทุนจากต่างชาติในธุรกิจโรงแรม บริการท่องเที่ยว สถาบัน สอนการโรงแรม โรงพยาบาล ยาและเวชภัณฑ์ อสังหาริมทรัพย์ ชา และการออกแบบอัญมณี และสนใจนำเข้า สินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ อาหาร เครื่องใช้ในบ้าน ของตกแต่งบ้าน เป็นต้น

5) ศรีลังกาวางแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาประเทศ เพื่อยกระดับขึ้นเป็นประเทศในกลุ่มรายได้ ปานกลางค่อนข้างสูง (Upper Middle Income) โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้มีการ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ และพัฒนาด้านทุนมนุษย์ จึงเป็นโอกาสดีของธุรกิจไทย เนื่องจากไทยมีนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงกว่าศรีลังกา

6) ในปี 2553 ศรีลังกาได้รับการโหวตให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวจุดหมายปลายทางอันดับ 1 ของเนชั่นแนลจีโอกราฟิก เนื่องจากมีธรรมชาติที่สวยงาม มรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งความคล้ายคลึงระหว่างไทยและศรีลังกา คือ เป็นเมืองพุทธศาสนา มีวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน จะทำให้โอกาสการร่วมลงทุน หรือจับคู่ทางธุรกิจระหว่างคนไทยกับคนศรีลังกาน่าจะง่ายกว่าชาติอื่นๆ

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองเจนไน
เมษายน 2559